

943123

DEL 1

Namn		Ämne		Datum	
[Redacted]		[Redacted]		[Redacted]	
Klass	Skript. nr	Skript. dag	Max	Medel	Uppmärks.
9a		7/2-03			
					[Redacted]

Mina skolor

12.30

Inledning:

Under mina skolor har det både varit roligt

och tufft, stressigt och sorgligt.

Att sluta årskurs 6, och sedan börja i

en ny skola var tufft för mig, eftersom

jag aldrig hade bytt skola förr.

Just nu så vill jag inte sluta årskurs

9, att bara lämna mina vänner känns

helt enkelt inte rätt....

Jag var 6 år gammal, och skulle börja
i årskurs 1. Jag var inte jätte nervös,
eftersom jag hade gått med samma
elever i "6-åringarna."

Nu skulle plagget börja, eller kan man
verkligen kalla det för att plugga? Vi
läste i någon bok, lärde oss alfabetet,
och att utala ord som man använder
ofta. Det var det mesta vi gjorde.

Efter sista lektionen varje dag, var jag
på friid. Det tyckte jag var det
allra bästa med skolan, och fortfarande
så tycker jag att det har varit ~~ett~~
av de roligaste sakerna i skolan. Man
hade så kul med alla sina vänner, vi
lekte och gjorde en massa halsband och
armband av de glittrande pärlorna som

fanns i alla regnbågs färger.

Årskurs 2 och 3 liknade årskurs 1,

skillnaden var att vi hade lärt oss

en massa, och sedan hade vi andra

böcker. Jag tycker inte att det var stor

skillnad. Åt sedan börja i årskurs 4

såg jag inte fram emot. Då kunde man

inte gå på fritids längre, utan nu

var det början på det allvarliga. Det

var mer riktat åt skolan, än fritid.

Sedan kom årskurs 5. Då skulle vi

ha nationella prov, och det var jag

ganska rädd för. Jag hade aldrig gjort

något liknande för, därför var jag orolig.

När jag sedan fick höra mina provresultat

vart jag ganska glad. Mina ögon

glänste av glädje.

Sedan kom årskurs 6, och den kändes
tuff. Det var mina två sista skolorterminer
jag skulle ha med mina vänner som jag
nu hade känt i ungefär sju år. Jag
hade två kusiner till mig som också
gick i min klass sen sju år tillbaka.

Det var helt enkelt svårt att bara
lämna de och börja i en ny skola, med
nya elever, och nya vänner. Som tur
skulle en av mina kusiner, och en av
mina kompisar fortsätta i samma klass
som mig. Skolavslutningen kom snabbt,
och nu var det bara att ta farväl av
sina vänner och önska de en bra
fortsättning. Det var bara att fortsätta
med sitt liv nu. Samtidigt som jag
kände sorg, kände jag avslappning.

9a

7/2-03

Det skulle vara skönt att få träffa nya
vänner och att få lära känna andra
elever, att bara lämna det som hade
hänt i skolan tidigare bakom sig.

Sommarlovet gick snabbt...

Jag steg utanför skolan jag skulle
böjja i. Det var första gången jag hade
bytt skola. Solen skin, och fåglarna

kvittrade. Det var massor med nya
elever som skulle böjja skolan, och
alla steg utanför entrén. Andelagen jag
tog kändes som en dröm. Det kändes

helt enkelt inte verkligt. Varför, vet jag
inte riktigt. Skolan såg gästestar ut, om
man jämförde den med min förra. När
vi skulle gå in i skolan kändes det som

att vara i något annat land. Det var en
helt annan miljö, men så småning om så
lärde man sig skolans korridorer, salar
och så vidare. När vi för första gången
fick träffa vår nya klass kändes det
konstigt. Det var inget bekant ansikte
man kände igen. Skolan hade börjat om,
och det allvarliga fortsatte. Men mer
allvarligt skulle det bli i årskurs 8 och
9. Efter sjuon började jag få nära vänner.
Betygen, årskurs 8 hade börjat. Mina
vänner släppte jag aldrig, och det blev
bara roligare för varje vecka att umgås
med de. Jag satsade på skolan nu, mer
än förtiden. Det var mitt första betyg,
och det skulle vara bra. Massor med
prov, förhör och läxor hade vi. Åttan var

||
uttr

bara stress för min del. Det var den enda årskursen som hade varit så himla jobbig. Men jag klarade mig genom allt det stressiga, och äntligen var årskurs 9 slut.

Nu var det årskurs 9 det gällde, med alla prov, nationella prov! Det var det mesta jag oroad mig för.

Första terminen gick snabbt och effektivt, men nu började man mest oroa sig över sina vänner.

Nu är det bara fem månader kvar, och alla ska splittas. Till och med med min kusin. Jag har nu gått i samma klass med honom i ungefär 60 år, och bara några några månader kvar sedan kommer vi inte ses i skolan längre. Mina tjejer då,

uttr!

mina tre bästa vänner... Hur ska jag klara mig utan de? Jag har aldrig haft sådana stolvänner som de, de är bara för speciella. De kommer alltid finnas i mitt hjärta, alltid.

Det är det jag ofta funderar över. Äntligen när man börjat lära känna alla, och börjat trivas i skolan ska man bara lämna de. I mina tankar är det omöjligt... Tråkigt!

Jag kommer börja i en ny skola, där jag knappt känner någon. Jag vill inte, jag vill bara inte lämna allting bakom mig igen...